

mere vil man naturligvis i Udlandet tro, at det staar galt til. Men der er ingen Grund til at se mørkt paa den danske Kronens Forhold. Jeg har aldrig ventet andet end den Tilbagevenden til det normale, som maa komme i den kommende Tid, maaske gennem Svingninger frem og tilbage; men lad os endelig ikke vildledes deraf. Kronen gaar op og ned, men jeg siger, at Danmark kan og skal betale sin Gæld, og lad os være fri for at høre for megen Tale om Vanskeligheder derved, for det gavner absolut ikke Landets Kredit.

Mads Larsen: Jeg skal begynde med at omtale et Par lokale Spørgsmaal, og jeg vil da først rette en Tak til den højtærede Kirkeminister for en lille Bevilling vedrørende min Valgkreds, nemlig 1 400 Kr. til Spiret til Nyord Kirke. Dernæst vil jeg spørge den højtærede Kirkeminister, hvordan det staar til med Hensyn til et Tilskud til Opførelse af en Kirke ved Vordingborg Landsogn. Saa vidt jeg ved, var Sagen allerede i Fjor saa vidt fremme, at man fra Kirkeministeriets Side var parat til at stille Forslag derom. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, af hvilken Grund der ikke er fremsat Forslag derom i Aar.

Jeg vender mig derefter til et Spørgsmaal, som blev omtalt forleden af det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, et Spørgsmaal, som interesserer mig som Beboer af Skeby Sogn, nemlig Spørgsmaalet om en Kirke i Gerskov. Det er snart 20 Aar siden, jeg første Gang var med til at arbejde for at faa dette Spørgsmaal løst, saaledes at Beboerne i den sydlige Del af Skeby Sogn kunde blive bedret stillet med Hensyn til Adgang til Kirke. De har været overmaade vanskeligt stillet, idet Kirken ligger i den yderste Udkant, i den modsatte Side af Sognet, og Afstanden er som Følge deraf ret stor. Nu er der foreslaaet et Beløb paa 20 000 Kr. som Tilskud til Opførelse af en Kirke. Beboerne har, som det ærede Medlem ganske rigtigt oplyste, indsamlet indtil 20 000 Kr.; ved Siden deraf har Sogneraadet givet Tilsagn om 10 000 Kr., det er Udtryk for overmaade megen Interesse for dette Spørgsmaal. Nu er jeg imidlertid ikke helt sikker paa, at et Beløb af 20 000 Kr. vil være tilstrækkeligt; der skal jo henlægges et Beløb til Vedligeholdelse, og selv om man sætter dette Beløb saa lavt som til 5 000—6 000 Kr., hvad man vel nok kan til en helt ny Kirke, stillet det sig dog noget tvivlsomt for mig, om det er muligt

for det resterende Beløb at opføre denne Kirke. Imidlertid har man Lov til at haabe, at det skal lykkes, og jeg bringer Ministeren min Tak for, at i alt Fald dette Forslag er fremsat.

Jeg vender mig derefter til mere almindelige Forhold og vil gerne først omtale Udstykning af Præstegaardsjorden. Det forekommer mig, at man fra forskellige Sider søger at lægge de flest mulige Hindringer i Vejen for den Udstykning, som dog var tilsigtet med Hensyn til Præstegaardsjorder ikke alene ved den Forandring i Loven af 1919 — den maa man jo respektere —, som det lykkedes den tidligere Kirkeminister Hr. J. C. Christensen at faa gennemført, saaledes at Normen nu er, at der skal blive 12 ha tilbage ved Præstegaarden i Stedet for 7 ha — det var efter min Mening en overmaade stor Fejl, at Rigsdagen gik med til dette —, men man søger ogsaa fra mange Sider, ikke mindst i adskillige Menighedsraad trindt omkring i Landet, og navnlig i Præstegaardskommissionen, at bidrage sit til, at der bliver et saa lille Areal som muligt ved hver enkelt Præstegaard til Aflevering. Hvad siger man f. Eks. om en Indstilling, hvorefter der skal blive det lovbestemte eller rettere det lovtilladte Areal — for det er ikke lovbestemt, saa vilde man ikke kunne fravige det, heldigvis ser man nogle Steder, at de nøjes med mindre end 12 ha —, hvad siger man til en Indstilling, hvorefter der skal blive tilbage de 12 ha plus 2 Tofter og en Eng paa ca. 6—7 ha? Tofterne skal altsaa ikke regnes for Agerjord, den allerbedste og mest værdifulde Agerjord, der ligger op til Præstegaardsbygningerne, og Engen var paa det Sted, jeg hertaler om, beliggende saaledes, at den strakte sig langs den Jord, der skulde afgives til Udstykning, saa at hver Parcellist kunde have faaet et lille Stykke Eng til Ejendom; men man trækker forlods det fra og siger: Det skal ikke medtages. Jeg tror ikke, det har været Lovens Tanke, at saadant skulde kunne finde Sted. Andre Steder, hvor der kun er 3—4 ha eller deromkring udover de 12 ha ved Præstegaarden, bestræber man sig for — og det faar man mange Steder Kirkeministeriets Tilslutning til — at faa Tilladelse til at bevare hele Arealet, i Stedet for at ræsonnere saaledes, at der i alt Fald kunde afgives det fornødne Areal til Oprettelse af enkelte Brug, saadan som man vilde gøre, hvis man virkelig havde Interesse for at fremme Udstykningsbevægelsen paa en Tid, hvor der i saa høj Grad er Brug for Oprettelse af nye Landbohjem. Jeg tror derfor, at man fra